

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYLET SZAKLAPJA,

MINT

AZ „ERDÉLYI GAZDA“ ÖNÁLLÓ MELLÉKLETE.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

A méhészetre vonatkozó minden közlemény a „Méhészeti Közlöny“ szerkesztőségéhez czírazzendő (Ó-vár, Bástya-utca 9. sz.)	A méhész-egyleti rendes tagsági díj 2 frt, körli tagsági díj 1 frt. A tagsági díjak a Méhész-egylet pénztárnoka Gebhardt Döméhez küldendők (Kül-Monos-torutca 57. sz.)	Egyleti tagok, a 2 frt rendes, illetőleg 1 frt körli tagsági díjért ugy az „Erdélyi Gazda“-t, mint a „Méhészeti Közlöny“-t díjtalanul kapják.
---	--	---

III-ik évfolyam.

1888. június 1.

11. szám.

Székely méhes.

Az a föld, a melyen már annyi nemes eszme öltött testet: ismét gazdagabb egy egylettel. Olyan egylettel, mely a közvagyonosodás fokozása czéljából alakult s így fontos nemzetgazdasági érdek előmozdítását tűzte feladatul.

Háromszékmegeye tanítói testülete, a folyó évi május hó 15-én tartott Gönczi-ünnepély alkalmával méhészegyletet alakított. Üdvözljük az ifju egyletet, a „székely méhes“-t, melynek zászlója körül csoportosult a vármegye összes tanítója. A méhészet terjesztése és emelésére irányított eme mozgalom annál örvedetesebb, mert onnan indúl ki, hol igen nagy szükség van arra, hogy a productiv-erők legkisebb parányát is hasznosítsuk; míg másfelől a kezdeményezés nehéz munkája olyan kezekbe jutott, melyek nem fognak lankadni s így meg vagyunk győződve arról, hogy a „Székely méhes“-ben maradandó és a Gönczi ünnepélyhez méltó emléket emelt Háromszékmegeye érdemes tanítói testülete.

A háromszékmegeyei méhész-egyletben már a negyedik székely méhészeti egyesületet üdvözljük. E tény eléggé fényes bizonyítékot szolgáltat arra, hogy a nemes eszme, melyért egyletünk is oly régóta küzd és áldoz: aránylag legnagyobb tért a Székelyföldön hódított. És nemcsak megalkultak ez egyletek, hanem valamennyi, követe a zászlónkra írott közös jelszót: eredményesen működik a czél érdekében.

A „Székely méhes alakuló közgyűlését május 15-én délután tartotta meg, a vármegye tanácstermében. Székely Dénes, a tanító-testület elnöke mondott megnyitói beszédet, melyben előadta az egylet czélját. A gyűlést megnyitván, indítványozta a tisztviselői kar megválasztását. Erdélyi Károly k.-vásárhelyi felső népiskolai igazgató ajánlatára általános lelkesedéssel elnökké választott br. Apór Gábor, a közügy terén érdemekben gazdag alispán. Erdélyi Károly vezetése mellett egy bizottság küldetett ki, hogy a bárót az elnökség elfogadására felkérje és a gyűlésbe meghívja. Általános lelkesedéssel fogadtatott M a

lik Józsefnek az az indítványa, hogy a megye főispánját, Hatolykai Pocsá Józsefet, minden nemes intézmény fennkölt szellemü pártfogóját, válasszák meg az egylet védnökének. A gyűlés lelkes éljenzéssel választotta meg a főispánt védnöknek, ki e tisztet el is fogadta.

Br. Apór Gábor alispán megjelenván a gyűlésen, lelkes éljenzéssel fogadtatott, s azután elfoglalván elnöki székét, megtörtént a tisztviselők megválasztása, melynek eredménye a következő: igazgató: Erdélyi Károly, titkár: Csinádi Lajos, pénztárnok: Nagy István sepsi-szentgyörgyi tanító; igazgatósági tag: Kiss Lajos étfalvi ev. ref. lelkész, — Ujvárossy József birtokos és Nagy Károly gazdasági előadó. Főfelügyelőségi tagok: szotyori Nagy Károly birtokos és Bogdán Arthur.

Fzután a gyűlés köszönetet nyilvánított Pocsá József főispánnak, valamint Br. Apór Gábor alispánnak, hogy megválasztásukat elfogadták, mire az alakuló közgyűlés véget ért.

Óhajtuk, hogy mennél fényesebb siker koronázza a lelkes ifju egylet fáradozásait! —

Egy czélszerű műraj-készítés mód.

Tagadhatatlan, hogy az a műraj legtökéletesebb, melyet termékeny, fiatal anyával készítünk. Két év óta készítem így műrajaimat, mindig kitünő sikerrel. Első teendője tehát a méhésznek, hogy telepét lássa el anyaneveléssel; mert csak ezen az uton érheti mű-rajainak igazi örömét még abban az évben, melyben készítette.

Az általános használt rendes eljárás szerént a termékeny anyát zár alatt kell beadni a mű-rajhoz, vigyázva azonban, hogy fedetlen fiasításos lép a kaptárban ne legyen; mert a méh, míg fedetlen fiasítást talál, nem fogadja el az anyát, hanem anyabölcsőket kezd építeni.

Megtörténik azonban sokszor, hogy a leggondosabb vigyázat mellett is, valamelyik lép egyik-másik zugában fedetlen fiasítás marad, mely kikerüli a méhész figyelmét s a miatt áldozatul esik az anya.

Ennek kikerülése céljából a következőképen szoktam készíteni mű-rajat:

Az anya-neveléseket rendes álló kaptárokban végzem. Erre a célra a kaptár költő-ürét két részre osztom, illetőleg annak az alsó osztályát a felsőtől elkülönítem, a méz-ür választó deszkáival, oly módon, hogy közvetlen a horny fölé néhány apró szöveget erősítek a kaptár oldalfalaiba, hogy a deszkácskák ne érintsék a kereteket, hanem azok felett 7 mm. távolságra legyenek. Továbbá, csak annyi deszkát helyezek alsó keretsor felé, a hány keretre akarom készíteni az anyanevelést. Rendszeresen öt keretre szoktam készíteni.

Mikor az anyaméh megtermékenyedett, abból a kaptárból, a melyikből a mű-rajat akarom készíteni, kivesszek egy pár keret fiasításos lépet és népestől együtt beakasztom az anyanevelő kaptárba, még pedig a kis család lehető zaklatása nélkül, leghátul. A műrajnak szánt kaptárból kivesszem az összes fiasításos lépet, kivéven azt, a melyen az anya van s kettenként beosztom fennebbi módon a termékeny anyás kis családokhoz. — Az öreg méhek haza röptülnek az anya-kaptárba, ellenben a fiatalok megmaradnak a mű-rajnál. Másod- és harmadnap hasonlóképen beakasztok még 2—2 keret fiasítást a néppel együtt s ha nem elég erős a család, negyed nap még egy párt, míg a kívánság szerinti erős törzset létesítem.

Ennek az eljárásnak az a rendkívüli nagy előnye van, hogy az anyaméh nem kell elzárni s még sincs eset reá, hogy a beakasztott keret népessége elpusztítsa. Ezért kell a népet lassankint gyarapítani, 2—2 keretenként. Mert ha egyszerre adnánk ahhoz a szükséges mennyiségű népet s fedetlen fiasításos kereteket: bizonyára legyilkolnák az anyát, míg emigy, legkevesbé sem kell attól tartani, hogy a fedetlen fiasítás miatt az anyát megtámadják.

Önkénynt következik, hogy midőn a műraj készítéshez fogunk, a költő-ür választó deszkáit visszatesszük eredeti helyére s a termékeny anyás kis családot olyképp helyezzük el, hogy a költőtér alsó és felső hornyaiba akasztjuk a lépeket s miután a kis család lecsendesedett, hozzá adjuk az első pár keret népet s később, az előadottak szerint a többit.

Az ekkép készített mű-rajaim már oly erősek, hogy május 27-től fogva pergetés alá fogtam, még az anyakasok is igen kitűnők. Ezért, a fennebbi eljárást, mint nézetem szerint igen czélszerűt ajánlhatom. —

Harasztossy József.

Van-e szükség herére?

Ezen czim alatt vette Nuszbek S. ur bírálat alá a „M. K.“ 8-ik számában a kolozs-barakkai méhtelepről megjelent közleményben azt, amit a szándékos here tenyésztés ellen mondtam. Abból idéz N. ur olyan két tételt, melyet, látszat szerint alkalmasnak talált ellenem fordítani. Kihagyta cikkemből e mondatot: „Más méhtelepekben azonban minden erőnket hiába fordítjuk a herék kiirtására, mégis mindig van elég.“ Ezt kihagyva idézi kissé alább

a következő megjegyzésemet: „És ha nem volna is (here), azért természetlen nem maradnak az anya-méhek.“ Ezen szavaimat használja fel N. S. ur, kákaként göcsöt keresve. Az, amit előtte és utána magában foglal cikkem, el van halgatva. Én is feleslegesnek tartom ismételtetni az elmondottakat. Itéljen azok felett mindenki saját meggyőződése szerint. Én azonban fenntartom amit megírtam egész terjedelmében.

Nuszbek ur „merész állításomról“ magyarázatot kér. Az eddigi tapasztalat szerint is — ugymond — az anyaméh csakis a herével történt pázás útján lesz termékeny. — Ugy tudom én is. — Ellenkezőt soha sem állítottam. És ha N. ur az általa feltett kérdésre vonatkozólag a felelettel nyomban meg nem előzött volna: szívesen szolgálnék azzal én. — Igy azonban én kértem N. urat: van-e arról is tudomása, hogy hazánkból ezek vándoroltak már ki eddig a külföldi méheknek hazánkban való meghonosítása céljából, de a helyett, hogy czélt értek volna, behoztak vele egy veszélyes, eddigelé csak hirtől ősmert betegséget, az ugynevezett költés-rohadást? És miként sikerült az olasz, ciprusi stb. méhek meghonosítása? Ugy, hogy alig 2—3 év alatt, ha költés-rohadás által ki nem halt is a méhállomány: visszaesett, elkorcsosult az egész. Felteszem, hogy erről N. urnak is van tudomása és ha igen, kértem, hogy történhet az? nem-e a mi hazai fekete heréinknek lehet-e azt tulajdonítani? Miután a külföldi telivér telepeken pedig fekete here nincs: tehát csakis a szomszédos méhtelepeken levő fekete heréktől származott a visszaesés. Vagy kérem N. urat, jelöljen meg ez ellen az egész m. korona birodalomban olyan erdőmentes nagy vidéket, vagy nagy földterülettel rendelkező birtokost, aki olasz vagy ciprusi méhekkel belakolt méhtelepet birtoka központján felállítván, képes volna az elkorcsosodástól megóvni? Én ősmerek 40—50 ezer holdas birtokot, de az is mind kevés tér az elkorcsosodás ellen. Mit beszéljünk tehát a korlátolt területtel bíró K. Barakkáról, hová a „szomszédos községekből még lehet hallani a kutyaugatást, sőt az erdőkből talán a baglyok huhogását is?

A mi pedig igénytelen személyemhez intézett végso-rokat illeti; arra nézve csak azt válaszolom, hogy én nekem feladatom leczkét adni! és ezen feladatra hivatva is érzem magam, bárha csálhatlannak nem is képzelem magam, de azért lelkiismeretes ügyszeretettel törekszem mindent megtenni az ügy érdekében s meggyőződéseim ellenére soha sem fogom a szándékos heretenyésztés tanát hirdetni. Sőt ellenkezőleg; irtsunk ki a mennyit csak lehet, mert általában ugy sem teszi azt meg minden méhtenyésztő. És nem is képes senki a herék teljes kiirtására. Marad tehát mindig több, mint a mennyire szükség van. Részemről óhajtom, hogy mindannyi anyaméhem a más heréjével párosodjék, mint megfordítva. N. ur leczkétetését tehát teljesen alap nélkülinek tartom. Olyan várat védelmez, melyet senki sem támadott meg. E kérdés felett napirendre térhetünk tehát. Fő dolog marad azért mégis, hogy a k.-barakkai méhtelepben

az általam abban össze tákolt 9 család méh él és termékeny anyával is bir. Ehhez nem kell kommentár. —

Abend András.

Teendők a méhesben.

A méhészre legfontosabb teendő vár május és június hóban. A ki e két hóban elmulasztja a szükséges tenni valókat, az e miatti veszteség abban az évben nem pótolható.

A tulajdonképeni mézélés június hóban veszi kezdetét, ezért a családoknak ez időre teljes erőben kell lenni, hogy kihasználhassák a méz idényt. Azok a családok, melyek csak a méz-idény lejártával erősödnek meg: terhére vannak a méhesnek, mert azokat a többiek szerzeményéből kell télire ellátni mézzel, hogy szükségét ne szenvedjenek.

A ki szaporításra törekszik s még nem készített műrajat: június hó elején okvetlenül készítse meg, különben nem lesz idejük, hogy még a méz-idény tartama alatt kellőképen megerősödjének. A műraj-készítési módok között legajánlatosabb a termékeny, fiatal anyával való raj-készítés, mert az ilyen család gyorsan népesedik s július 10-éig, míg nálunk rendszeren tart a fő-mézélés, nemcsak elegendő mézet gyűjt, de még elvehető, fölösleg sem fog hiányozni. Ha nem rendelkezünk termékeny anyával: keressünk valamelyik rajzásra kész, vagy elrajzott kaptárban boltozott anyaházat s azt adjuk be a műrajnak. Csak a legutolsó esetben folyamodjan a méhész a műraj-készítés azon módjához, midőn a rajoztatandó családtól minden fiasításos keretet elvesszünk néppel együtt, egyet kivéve, a melyen az anya van. A műraj népéből az öreg méhek haza repülnek s a fiatalok anyaházakat építenek a meglévő petéből, melyek közül egyet meghagyva, 12—14 nap alatt kikél az új anya; hanem ebből már csak június közepére lesz termékeny anyás család s még az is megtörténhetik, hogy az anya nem termékenyedik meg, vagy kiröpülés után utját tévesztve, nem tér többé vissza, mely esetben ismét elől kell kezdeni az anyásítással, ha nem áll rendelkezés alatt termékeny anya, vagy kész anyaház.

A másod, harmad rajjal kivonuló, terméketlen anyák is igen czélszerűen használhatók műraj készítéshez. A terméketlen anyát beadjuk egy-két maroknyi néphez zár alatt; huszonnégy óra alatt kiboesájtva: elfogadja a nép, megtermékenyedés után használhatjuk műraj készítéshez. A meg nem termékenyedt anya népét beseperjük valamely családhoz. Az ilyen módon való anyanevelés készítésnél csak üres, vagy kevés mézzel ellátott keretet adjunk be a családnak. Ha petés keretet adunk, nem fogadják el az anyaméhet. A fennebbi módon, innen-onnan harácsoló méhből is készíthetünk anyanevelést. De ebben az esetben a kis családot legalább két kilométernyi távolságra kell elvinnünk a méhestől, különben a nép visszarepül azokhoz a családokhoz, melyekből harácsolunk.

Ebben a hónapban kezdődik ugyszólva a pergetés. Midőn a pergetésre szánt családot felbocsátjuk a méz-ürbe, óvakodjunk a tulságosan sok üres keret beadásától. Sokkal

jobban mézelnék, ha szűkebb tért nyitunk a méz-ürben. Elég, ha egyszerre 4—5 üres keretet adunk be. A lehető leggazdagabb idényben is elég 8 keret Pergetés alatt lehet szükíteni a költő tért. A mely család költő-tere nagy, onnan is kipergethetjük a hátsó lépeket. Ha azt akarjuk, hogy bőven mézeljenek, lehetőleg kész lépet adjunk be s még ezek is munkás méh sejtü lépek legyenek. A here-lépekbe nem mézelnék örömet. A ki lépes mézet akar előállíttatni: a kereteket csak 1 cm.-nyi széles műsejtrel lássa el. Az olyan lépes méz, mely egész mű-sejtekből lett kiépítve: élvezhetetlen s nem forgalomképes.

Ebben a hónapban lesz ideje annak is, hogy a Koerbs-féle mű-léppel kísérletet tegyen a méhész. A mint már e lapokban említve volt, e célra nem szükséges, hogy épen Koerbs-féle, egyoldalú mű-sejtrel rendelkezék a méhész. A közönséges mű-sejtrel ugyanezt a czélt lehet elérni. A keret egyik oldalára vékony fa-lemezt (turnir) szegünk, úgy, hogy a keret úgy nézzen ki mint egy láda. Most erre a falemezre reá fektetjük a mű-sejtet s mind a négy oldalán leragasztjuk olvasztott viasszal. Kész az egyoldalú sejt. Mert a műsejt egyik oldalát a fa-lemez takarja. A fa vagy üveg lemezt Koerbs is ajánlja. Miért lenne tehát szükséges épen egyoldalú műsejt? Hogy meggyőződünk a Koerbs-elmélet gyakorlati értékéről, erős családnál, a költő-térbe akasszuk, be vagy a méz-térbe úgy, hogy választó deszkák közül egyet-kettőt távolítsunk el.

Kérni logjuk méhésztársainkat, hogy a Koerbs-féle levéllel való kísérlet eredményét lapánkban közölni sziveskedjenek. —

A. —

Vidék.

Firtos-Váralja, 1888. máj. 18.

Méheim elég jók volnának, mert a melegen való telelés (tömött pakolás) miatt korán kezdtek a fiasításhoz s a kúpos kasaimnál kirakodások is voltak és vannak s még természetes rajom is lett május 16-án; — de baj is van. — E baj részben az, hogy a hirtelen változó idők és hives szelek igen fogyasztották a dolgozó méheket; részben pedig az, hogy kúpos kasaim heréiket már irgalmatlanul ölik le.*) — Szokatlan jelenség, a melyet a jelenen kívül még csak a múlt évben tapasztaltam. Rosz jel is, mert ez körülbelül azt jelenti, hogy a mint múlt évben nem volt, úgy a jelenben sem lesz természetes rajom, — tehát kénytelenek leszünk hozzáfogni a mesterséges rajoztatáshoz —

Kozma Dimén.

Vegyes közlemények.

— **Az aradi méhészeti kiállítás elhalasztatott.** Erre nézve következő sorokat vettük: A délmagyarországi méhész-egylet részéről, a folyó évben Arad városában tervezett méhészeti kiállítás érdekében az előkészületek javában folytak s iránta nagy érdeklődés mutatkozott nem-

*) Sok felől vettük e szomorú tudósítást.

Szerk.

csak bel-, de külföldön is, sőt számos bejelentés is történtek már. Tagadhatatlan, hogy az erdélyrészi méhészek-egylet velünk együttesen ezen kiállítás sikerét biztosította volna. Daczára annak, hogy az aradi városi tanács, az aradmegyei gazdasági egylet, valamint az aradi és aradmegyei méhészközönség tervezett kiállításunk iránt nagy érdeklődéssel viseltetett: az aradmegyei gazdasági egylet, a már szervezett kiállítási bizottság véleményére, — tekintettel az előző rossz évekre és különösen az aradi és vidéki méhtelegek nagy mértékbeni károsodására, nemkülben a város tekintélyéhez méltó, de a méhészetet ért súlyos csapások következtében annak kétes sikerére, — azon javaslatot tette hozzánk, miszerint a felhozott okoknál fogva a kiállítás a jövő évre halasztassék el, mely javaslat egyletünk részéről el is fogadtatott.

Midőn ezt becses tudomására hozni bátor volnék, egyben felkérem ezt az erdélyrészi méhészek-egylet tagjainak is tudomására adni, kérvén őket, hogy vállalatunkat a jövő évben is támogatni sziveskedjenek. Grand Miklós, méhészeti felügyelő.

Sajnálattal vesszük tudomásul Grand urnak ez értesítését. Egyletünk megtette már az előkészületeket arra nézve, hogy a tervezett kiállításban megfelelő helyet foglalhasson el, elhatározta, egyebek mellett, hogy valamint az eddig megtartott valamennyi kiállításra, úgy az aradira is képviselőt küld. Egyletünk tagjai közül is igen sokan készültek a kiállításban való részvételre s hisszük, hogy daczára a felhozott, különben nyomatékos okoknak — a kiállítás sikere biztosítva lett volna.

— **Abend András** méh. v. tanító utazási programja május hóra: május-hó 14—15-én Kolozs-Barakkán, 16-án Apahidán, 17-én K.-Borsán, 19-én Bonczhidán, 20-án Korpádán, 21-én Mező-Kályán, 22-én Vajda-Kamaráson, 24-én Mocson, 25-én Mező-Örményesen, 26-án Báldon, 27-én Méhesen és 28—29-én Magyar-Frátán tartand elméleti és gyakorlati előadásokat.

— **A kölni nemzetközi kiállítás** részletes programját megküldte a földművelés, ipar és keresk. minisztérium egyletünknek. Lapunk szűk tere miatt nem foglalkozhatunk annak tüzetes ösmertetésével, de a kiállítás iránt érdeklődők megtekinthetik azt az elnökségnél.

— **Méhészeti kiállítás Brüsszelben.** Folyó évi aug. 11-től 23-ig nemzetközi méhészek-kiállítás lesz Brüsszelben. A bejelentés következő czímen küldendő: an mr. le Secrétaire des Concours internationaux d'apiculture, Jardin botanique de l'Etat a Bruxelles.

— **Uj méz-pergető** tünt föl a mult évi szeptember hóban, Hannoverben megtartott méhészeti kiállításán, mely annyiban hasonlít a „Hungaria“ méz-pergetőhöz, a mennyiben vízszintesen forog, de az az előnye van minden más mézpergető felett, hogy a lép mindkét oldalról egyszerre pergeti ki a mézet — állítólag.

— **Német alaposság.** A „Schw. B. Z.“ idei 4-ik füzetében azt írja, hogy Magyarországon két méhészek-egylet van, a többi ezeknek fiokja. (!)

— **Miért nem mézel a méh a vörös lóheréről?** Erre a kérdésre következőkben ad feleletet P. K. Rosegger, osztrák író: azt kérdezte egyszer Szent Péter a méhektől: mi kedvesebb előttetek, hogy ne dolgozzatok vasárnap, avagy, hogy kerüljétek a vörös lóherét? A méhek azt felelték erre, hogy inkább kerülnek a vörös lóheret. Ezért, nem mézelnek méheink a vörös lóheréről.

— **Mennyit petézik naponta egy anyaméh?** Egy anyaméh naponta többet képes petézni, mint a mekkora saját sulya. Cook tanár tanítványai megmérték egy anyaméhet, oly érzékeny mérlegen, mely százszázad grammot már jelzett. Az anyaméh sulya valamivel több volt $\frac{1}{5}$ grammnál. Ugyanaz az anya visszabocsájtatván a kaptárba: petézés közben levétetett a lépről s megmértetett a bepetéztetett lép darab, valamint az abból kivett 20 darab pete, melynek sulya egy grammnak 0.0026-részét tette ki. Számítva egy jól kifejlett anyaméhre naponta 3000 petét, — mert főherdás idején képes egy nap ennyit petézni. — A napi petézés sulya 0.39 gramm, a mi felülmulja az anyaméh sulyát 1.7 grammal.

Kérdések rovata.

9. Miként kell az azelőtti évben, vagy években nem rajzott családok öreg anyját megújítani?

10. Mi a legsikeresebb módja a dobraj készítésnek a kúpos kasoknak?

11. Eredeti Rietsche-főle sejtőkőzfal sajtoltóm oly vastag lemezeket nyom, hogy akárhányszor már 16 darab megüti a klónyi sulyt, s e miatt a viasz fogyasztás feltűnő nagy, miként lehetne a lemezek vékonyságát elsőségitni?

Feleletek rovata.

9. Legczélszerűbben kicserélhetjük az öreg anyát úgy, ha azt elpusztítjuk s a meganyátlanitott családtól minden fedetlen fiasításos lépét elvéve, zár alatt beadjuk a fiatal anyát. Ha azonban anyanevelésről nem gondoskodtunk, hagyhatjuk, hogy maga a család neveljen anyát friss petéből; de ha a család nem elég népes, kész anyabölcsőt adjunk be, úgy mint az anyát.

10. A dobraj készítését lásd Albu József „Méhészeti kalauz“ czímű dolgozatában, 12-ik lap.

11. Az eredeti Rietsche-gépek alól egyáltalában igen vastag műlöp kerül ki. Némileg segíteni lehet a bajon, ha a viasz beöntés után gyorsan eresztjük le a felső lapot s ugyanakkor, kézzel, lehető erős nyomást adunk annak.

A szerkesztő üzenetei.

— H. L. urnak. Egerbegy. Utnak indítottuk. — Ifj. K. M. urnak. Erzsébetváros. A jövő hó elején küldhetjük. Ára előre beküldendő. — D. L. urnak. M.-Vásárhelyt. A hiba a rendetlen postakezelésben volt. Azt hisszük, már most nem lesz fennakadás.

Szerkesztésért felelős: **Bodor László.**

Felügyelő bizottság: **Albu József, Fodor Gyula, Gebhardt Döme, Szentgyörgyi Lajos, Wieder József.**

Nyomatott Gámán János örökösénél Kolozsvárt. Bel-Középutcza Minorita-épület.